

erne nu i en situation, hvor de har brug for mere end det, de allerede har?

Hvorfor i alverden har regeringen ikke prioriteret de allerdårligst stillede børnefamilier? Står der ikke også i statsministerens tale, og hørte vi det ikke selv, at vi skal tage os bedre af de svageste? Men hvad sker der? Hver gang bliver der delt ud med glasur over hele kagen.

Kommunalt selvstyre afløses på baggrund af denne kommunale politiske valgkamp, der har været ført, af kommunal administration af regeringsflertallets obligatoriske standardløsninger og VK's valgløfter.

Kl. 19.05

Regeringen er – og nu finder jeg det mildeste ord, jeg kan – mildt sagt modsigelsesfyldt. Den siger ét, men den gør noget andet.

Danmark skal være verdens mest konkurrencedygtige samfund. Ja, det er vi faktisk enige i. Der siges også, at vi skal tiltrække forskere fra hele verden. Det er vi også enige i. Men hvad står der i VK-regeringens vækstredegørelse fra sidste efterår? Der står, at det, der blokerer for, at disse ting kan ske, er det danske skattesystem og den danske udlændingelov. Det har jeg selv læst, hr. Bertel Haarder, undskyld, hr. undervisningsminister. Det må jeg måske ikke engang sige her midt i min tale.

Regeringen siger: Rejs ud. Jeg siger: Men forælsk jer ikke, gift jer ikke, hvis I vil være sikre på at kunne bo i Danmark med jeres familier.

Det skal være fuldstændig klart, at Det Radikale Venstre ikke helmer, før det i Danmark er sådan, som det er i alle andre lande i EU, at statsborgere kan bo i deres eget land med deres familie. Det er en helt almindelig, banal borgerret, og vi skal have en borgerlig regering, der forhindrer, at dette er en borgerret!

Der står også i regeringsgrundlaget, at der skal være en særlig enhed i Udenrigsministeriet, der først og fremmest skal fokusere på menneskerettigheder ude i verden. Det var et citat.

Hør, hvor det lyder. Hvor lyder det smukt. Men verden omkring Danmark har fokus på Danmarks krænkelser af menneskerettigheder og udtaler stærk bekymring for menneskerettighederne i Danmark. Det er FN, det er Europarådets menneskerettighedskommissær, og det er vores eget Institut for Menneskerettigheder i Danmark.

Det Radikale Venstre vil noget helt andet. Vi vil have, at Danmark skal være et godt eksempel for alle andre lande, også alle de nye demokrati-er, som skal leve op til de menneskerettigheder.

Danmark skal gå forrest med sit eksempel, sin generøsitet, sin åbenhed, sin dynamik, sin glæde ved at kunne rumme verden også i Danmark, for verden er i Danmark. Der skal ikke kunne herske tvivl om, at Danmark lever op til den fælles forståelse af de internationale universelle menneskerettigheder.

Danmark skal snart stemme om forfatnings-traktaten, og vi glæder os i Det Radikale Venstre til at gå ud i en god diskussion og i en god kampagne for at få et stort ja til forfatningstraktaten. Men vi har jo stadig væk vores forbehold.

Regeringen taler om en ny og aktiv europapolitik – det var et citat. Alligevel undsiger regeringen hele ideen med det europæiske samarbejde ved at skabe en særlig mulighed for et særligt femte forbehold, der skal sikre, at Danmark kan forblive som en ø i Europa uden for de fælles løsninger og uden for de fælles opgaver omkring asyl- og indvandringspolitikken.

Det Radikale Venstre vil, at Danmark tager ansvar og tager medansvar for fællesskabet i EU på lige fod med de andre 24 medlemslande, og Danmark skal endda være et godt eksempel.

Der er mange mål for Danmark. Men mål i sig selv skaber ikke et samfund. Kiksefabrikkens mål kan være at blive verdens mest konkurrencedygtige kiksefabrik, og det er jeg sikker på at medarbejderne på kiksefabrikken utrolig gerne vil være med til. De møder op friske og frejdige om morgenen, og så forventer de, at ledelsen har en arbejdsplan, en arbejdsdell til hver af dem om, hvad de skal gøre, for at kiksefabrikken kan blive verdens mest konkurrencedygtige kiksefabrik. Sådan plejer man at gøre, når man sætter sig nogle mål.

Regeringen sætter sig mål, men den anviser ikke, hvad der skal stå på arbejdsdellerne. Regeringen har ikke anvist en eneste arbejdsdell, der sandsynliggør, at man kan nå målet om 60.000 flere i beskæftigelse inden 2010.

Kl. 19.10

Det går endda den gale vej med alle de mål. Og det mest tragiske i den her situation er jo, at hele sammenhængen i den økonomiske politik, i alle planerne og alle visionerne og alle målene for Danmark afhænger af, at den beskæftigelse kan løftes. Det tør regeringen godt. Og jeg spekulerer på, om virkeligheden er sådan, at regeringen tror – og så bliver jeg virkelig imponeret, hvis det er tilfældet – at man kan tale beskæftigelsen op. Det er i hvert fald det eneste middel, vi endnu har mødt.